Brev från och till medlemmar av familjen Gjörwell, växlade åren 1780-1811 E...

Gjörwell, Carl Christoffer,

HS Ep. G 12:1

National Library of Sweden

BREF: ifrån Kongl. Bibliothecarien C. C. Gjörwell til Hr Grosshandlaren Joh. Nicl. Lindahl i Norrköping; dat: Stockholm, d. 22 Febr. 1793.

Collectio Gjörwelliana.

Innehåll:

1) Något om Mandorffska Correspondancen. 2) Eldsvåda på Frösunda.
3) Min Tionde Februarii och mit då ingångna sextionde-tredje år.
4) Bunds förvanter och vidare Anstalter til Skräddare-kriget.
5) Min Circulations-Catalog. 6) Värdet af Borgmäst. Ekermans Bibliothek.
7) Hvarjehanda.

Min hjerteligen älskade John.

Begge dina sista Bref, med det så söta Post-scriptum af Stafva, har jag rigtigt fåt. Hälsa det lilla söta Kräket ifrån mig, och säg at hon gerna må behålla de först på särskildt Paper insände Billets-doux til min närvarande John; och at jag icke begärt dem af annan ersät åter, än at de funnos inryckte uti det sedan expedierade Lång-Brefvet. Han förmäler hos Eder Begge sin ödmjuka Respect, och aldrig äre vi tilhopa på den enstaka Förtroendes-foten, at vi icke tale om, glädje oss öfver de kära Norrköpings-boerne. Här får Lilla Stafva et nytt Bref ifrån Calle, och då jag häromdagen ransakade uti den obesvarade Bref-högen, fann jag igen et mig för detta af Calle lämnadt Bref til Min John; som för Paperets tunhet stuckit sig ibland andra Paper däribland. De följas nu åt. Stackars Gosse! Hans Kropp, men ännu mera hans Hjerta har nyl. haft en faselig Natt. I förgårs-afton, eller den 20 dennes, var Gossen på Lille Ungkarls-Balen här straxt i vårt Granskap -- där dansa nu äfven Fröknarne af Stenhof -- så ser man ifrån Brunkeberg en stor Eldsvåda utom Norr-Tull; Calle skyndar i ögonblicket utur det så oskyldiga Glädje-numret, kläder om sig fort, kastar sig i Släden och kuskar ut; finner sin Förmans vid Haga och Trägårdsmästares, Hr Öfverste-Lieuten. Wijnbladhs; stora Ladugård vid Frösunda uti fulla låga. Han och Almquist tilbragte där hela Natten. Förlusten var ganska stor; och skal härom, när jag får fullkomlig underrättelse, något närmare skrifvas.

Jag är skyldig mina Barn en lofvad Redogjörelse för den 10 Febr. efter den ocksa var en af mine Märkelse-dagar: ja visserligen en för mig allena högst märkelig Dag. Calle hade blifvit förkyld på Sal. Heddas Begrafning om Torsdagen,+ kom därifrån och åt med oss om aftonen; + blef följande dagen sjuk af stark Feber med Upkastning och alla

Teken

+ var på Spectaclet om Fredagen,

Tekn til en elak Sjukdom. Söta Mor, kunnen J väl tänka, satt ej stilla hema, utan uti Köld och elakt Väder begaf hon sig prompt til Calle och blef hos honom öfver natten. Min första Känsla om Söndags-morgonen var vänd åt dessa begge för mig så kära Personer, hvilkas Lif bero så myket på hvarandra, således stå i närmaste Samanhang med mit eget. Sedan jag tackat Gud, som låtit mig uppnå den Dagen, klädde jag mig och gick äfven ut til at hälsa på Calle. Uti hans Dörr mötte mig Augustina med den glada Tidningen, at Calle var bättre, ja i inre rumet mötte jag honom sielf, som då sedan gick uppe, och hade, sedan magen blifvit väl dechargerad på begge vägarne, Sjukdomen aldeles försvunnit. Satt således en stund glad hos dem, Hjertat rördt af dubbel Taksamhet emot den så välgjörande, så nådiga Försynen, samt gick sedan — — Dagen var också vacker — — til min Mandorff, som bor i Granskapet, för at be honom äta middag hos mig tout solo; ty Söta Mor blef hela dagen qvar hos Calle. De åto också sin middag solo; men sedan kommo Barnen ifrån Kongsbacken, spelte sit Boston och souperade hos lille Architecten. Min John lät icke vänta på sig; glade och gode satte vi oss vid vårt lilla Bord, åto och drucko under de vackraste Samtal, påminnandes oss å ömse sidor våre käraste Anhörige, och den stora, den så väsenteliga Lyksaligheten, at äfven inom dem så älska så Söta Väner, kunna med dem således dela dubbelt ljufva och högst tilfredsställande Känslor. Sedan vi ätit, gick han bort på Visiter, och jag lade mig til en taksam Hvila. Klockan mot 6 klädde jag mig å nyo och gick til Salen, full af rörde Åhörare, ty ~~det~~ var Fastlags-Söndagen, som denne gång gjorde hos mig et mycket högtideligt intryck. När man träder in uti sit Sextionde tredje år, och kastar ögat tilbaka på en å ena sidan med Nåde-välgerningar alt igenom välsignad, ~~och~~ å den andra ändå med så många Fel och Brister belastad Lefnad, så lämnar det ofelbart et billigt, et högst nödigt rum til Eftertanka, til Förödmjukande, til Erkännande, til nya Bemödanden. Upfyld af dessa Tankar och Känslor, tilbragte jag sedan hela aftonen ensam och stilla. Nu til annat.

Jag har icke hvilat uti Sökandet efter Satiren öfver den til Taskspelare metamorphoserade Skräddaren; och at så varit, intyga begge bilagde Billeter ifrån Hrne Leopold och Tihleman. Den senare är Vitterhets-Docens i Åbo, och densamme som vil succedera mig uti Bibliotheket, uti hvilken Riks-angelägenhet vi börjat känna oss före litet. Åbo Nya Tidningar utgingo blott för året 1789, och utgåfvos då af en ung Mag.

Jäi.

Jac. Lindebäck, Österbotninge och nu Medic. Candidat; hvilken, utomdes en stor Skalk, Hr Tikleman trodde hafva författat samma Satire: så at, i fall Skräddare-Ämbetet à tout prix vil rifva regn öfver Bok-tryckaren, så skole vi åter conspirera uti en annan våg således; at Hr Lindebäck blir Vice-Stads-Physicus uti Norrköping, då han väl skal curera åtminstone Begrepet och Smaken på Skrämästarne.

En attendant af denna Medicina Rationalis requirerar Hr Direct: Lidiin idag med Posten för min räkning hela den årgången af Åbo-Tidningarne; så at, om den där ännu finnes, kommer den prompt; utomdes skal M. Tiklemans Bror därstädes söka efter samma Tidningar. Hvad Stockholms-Posten åter angår, så har jag uppdragit min Beskedlige Henrik Nordström, at med sit öga vandra den igenom. Bed således Antagonisterne imedlertid taga flitigt in af den Kryddan Patientia.

Hvad min valediicerande Circulations-Catalog betråffar så har den gjort skälig Lycka. Det ena Verket går bort efter det andra, ja tågar alt up til Hernösand. Öfver somligas affskedstagande lider jag dock rätt myckett: ty jag hade så gerna och par préference sedt dem uti din Hand. Utgången visar, at en Auction med sådana Böcker här i vårt Land hade varit en fullkomlig misräkning: ty den af mig aldrig nog saknade Borgmästaren Ekermans Bibliothek, et af de utvaldaste här i Residencet, och som innehöll en så förträfflig Samling af Böcker uti vår egen Historia och Lagfarenhet, samt därjämte en ovanlig Samling af Mystiska Skrifter, således alt courant Gods, gick dock ej til högre Pris under Klubban, än til några Riksdaler öfver 1100. De samma Bibliothek åtföljande med Urval gjorde 525 Portraiter inropades af Öfver-Inspectoren Nescher för 32 Rdlr 17 ß. Böckernes Antal steg til 105 i folio, 366 i 4:o, 674 i 8:o och 152 i 12:o; välförståendes at mången N:o svarade mot Verk af många Tomer.

Dina Böcker och Stafvas Fruntimers-saker afgingo i går med en af dine Bönder, hvilkens Betyg bilägges. Tilfogar äfven min Räkning; var god och controlera densamma. Torde sedan få draga på Dig några små inrisningar för Hr Lötströms räkning.

Och härmedelst, samt under många trogna Helsningar ifrån alla Händer, anbefaller jag Eder Begge uti Guds vidare goda Omvårdnad.